

Kjemper mot diagnose:: «Helikopterlegen» har fått diagnosen dyssosial personlighetsforstyrrelse på grunn av sine overgrep mot unge jenter via mobiltelefon. Han mener selv at han ikke er noen psykopat. Her er han i Eidsivating lagmannsrett sammen med sin forsvarer Harald Stabell. Foto: Jørm H. Moen.

Diagnose: Hensynsløs

Menneskene som får diagnosen dyssosial personlighetsforstyrrelse skaper problemer både i familien, på jobben - og i fengslene.

«Helikopterlegen». som i sommer ble dømt for overgrep mot flere unge jenter, fikk denne diagnosen. Nå snakker han for første gang offentlig om overgrepene, dommen og merkelappen

«psykopat».

RAGNHILD AVDEM FRETLAND

raf@dagbladet.no
Magasinet

Nokas-dømte David Toska har fått den.

Voldsdømte Arfan Bhatti har fått den.

Diagnosen dyssosial personlighetsforstyrrelse blir brukt for å beskrive noen av de verste blant oss. Den er det nærmeste diagnosesystemet vårt kommer begrepet «psykopat».

Flere erfarne psykiatere pekte like etter terrorhandlingene 22. juli mot den samme diagnosen også når det gjelder massemorderen Anders Behring Breivik.

Men hva kjennetegner dyssosiale personer? Kan de bli «friske»? Og hvordan kan vi vite sikkert at noen faktisk har en slik alvorlig lidelse?

- Det at jeg sitter her og prater med deg, kan vel sikkert tolkes som et dyssosialt tegn. Hvis jeg er en psykopat, prøver jeg selvsagt å fornekte diagnosen min.

39-åringen har blitt landskjent som «helikopterlegen» fra Hamar. Den respekterte småbarnsfare og anestesilegen er dømt for gjennom flere år å ha lurt jenter i 12-14-årsalderen til å sende ham seksuelle bildemeldinger og videoer - under dekke av at han selv var en ung jente. I neste omgang har han brukt bildene av de mindreårige jentene til å presse menn for penger etter at han først har byttet nakenbilder med dem på mobilen.

Nå sitter han foran oss, rett i ryggen, på en pinnestol i Hamar fengsel. Mørk bukse, lysrutete skjorte, kort, velfrisert hår, et blick som veksler mellom skepsis og frustrasjon. En politibetjent har kommet inn og servert ham karbonader og kokte gulrøtter.

Han er nettopp ferdig med den første dagen av

Arbeidsgrensene informert
Mannen har vært lurt av sin egen kone, og har i dag en utpressing som går ut på at han skal betale 1000 kroner for å få tilbake bildene. De skal sendes til politiet.

STOR SAK Fremtidsmyndigheten har fått tilgang til alle bilder som er tatt av den tidligere politibetjenten. De skal sendes til politiet.

FAKTA
Skulle leve 4 204 år
Den nye skoleloven som ble vedtatt i 2011, sier at barn som er dømt for alvorlige straffbare handlinger skal ha en begrenset livslang fengselstid. Dette betyr at de som er dømt for alvorlige straffbare handlinger kan bli fengslet i 204 år.

Faksimile: Dagbladet 27. oktober 2010

De fleste psykopatene er ikke i fengsel. De er andre steder, kanskje i forretningslivet, kanskje andre steder.

Kirsten Rasmussen, professor i rettspsykologi ved NTNU i Trondheim.

Dyssosial personlighetsforstyrrelse

Diagnose F60.2 i diagnosesystemet som gjelder i Norge, WHO ICD-10.

For å tilfredsstille diagnosen, må man tilfredsstille minst 3 av følgende kriterier:

ankesaken sin i Eidsivating lagmannsrett. Dette er første gang han snakker med en journalist etter at saken ble rullet opp i oktober i fjor.

- Hvert eneste minutt angrer jeg på det jeg har gjort. Jeg ser at jeg har gjort mennesker fryktelig vondt. Jeg har tatt noen veldig gale valg, sier han.

I Hedmarken tingrett var dommen nådeløs. 11.

juli i år ble «helikopterlegen» dømt til 10 års forvaring. At dommen ble forvaring, og ikke ordinær fengselsstraff, begrunnes blant annet med diagnosene han fikk, satt av de rettspsykiatriske sakkyndige, psykiater Michael Setsaas og psykolog Jim Aage Nøttestad. De mener at 39-åringen lider av dyssosial personlighetsforstyrrelse.

I en tilleggserklæring én måned seinere kom de til at han også, under tvil, oppfyller kravene til diagnosene pedofili og sadomasochisme. Sistnevnte ble fjernet som diagnose av Helsedirektoratet i fjor.

De sakkyndige anslår at han vil trenge langvarig behandling: «Fra fem til opp mot 20 år», skriver de.

39-åringen ønsket en ny uttalelse om diagnosene fra andre fagfolk.

- Jeg har jobbet i helsevesenet i bare drøye ti år, men jeg har likevel sett at både diagnoser og behandling innen medisin endrer seg. I psykiatriens og psykologiens verden er vel sannhetene i ennå mindre grad meislet i granitt. Når en ortoped ser et brudd i en knokkel på et røntgenbilde, så er det brudd i den knokkelen, ferdig med det. Jeg tror at både psykiatere og psykologer har en vanskeligere hverdag, og har selv vært vitne til at eksperter er aldeles uenige, sier «helikopterlegen».

39-åringen har fått oppnevnt en tredje sakkyndig - Thore Langfeldt - psykolog og spesialist i klinisk sexologi. Han skal vurdere pedofili- og sadomasochisme-diagnosene.

1. Grov likegyldighet overfor andres følelser.

2. Manglende ansvarsfølelse og respekt for sosiale normer og forpliktelser.

3. Manglende evne til å holde på forhold til andre.

4. Lav frustrasjonstoleranse og aggresjonsterskel.

5. Manglende evne til å føle skyld eller la seg påvirke av erfaringer, også straff.

6. Tendens til å bortforklare egen adferd eller legge skylden for egen adferd på andre.

I tillegg må de generelle kriteriene for en personlighetsforstyrrelse være tilfredsstillt:

a. Karakteristisk og vedvarende adferdsmønster og opplevelsesmåte som avviker fra det som blir forventet og akseptert for minst 2 av følgende områder: Holdninger, følelsesliv, impuls kontroll/behovstilfredsstillelse, mellommenneskelige forhold.

b. Adferden må være gjennomgripende unyansert, utilpasset eller uhensiktsmessig.

c. Atferden må gå ut over pasienten selv eller omgivelsene.

d. Adferden må ha hatt varighet siden barndom eller ungdomstid.

e. Adferden må ikke være uttrykk for eller følge av annen psykisk lidelse.

- Jeg ønsket også å få en ny vurdering på diagnosen dyssosial personlighetsforstyrrelse, men retten ville ikke oppnevne noen ny sakkyndig der. Jeg kunne eventuelt ha ført en privatpsykolog for egen regning, men troverdigheten til denne ville da selvsagt vært lavere, sier han.

39-åringen finner fram en diagnosebok og blar opp. Her står det beskrevet, svart på hvitt, hva som kreves for at et menneske skal få det som på fagspråket heter ICD-10-diagnosen F60.2: Disordo personalitatis dyssocialis.

Han lar fingeren gå kjapt mellom de kortfattede punktene som oppsummerer diagnosen:

Grov likegyldighet for andres følelser.

Manglende respekt for sosiale normer og

manglende evne til å føle skyld.

Tendens til å legge skylden på andre.

Manglende evne til å fastholde forhold til andre.

Lav frustrasjonstoleranse og lav terskel for aggresjonsutbrudd.

- Dette er jo ikke meg! Jeg har levd i snart 40 år, og har aldri tidligere gjort noe kriminelt. Jeg ser selvfølgelig at handlingene mine i denne saken er dyssosiale. De er utenfor alle sosiale normer. Det er min skyld, dette har jeg gjort, det skal jeg straffes for. Men det er et stort steg fra det til å si at det er noe grunnleggende sykt med min personlighet. Jeg kunne aldri vært samboer i ti år og jobbet som anestesilege om personligheten min var slik, sier 39-åringen.

Etter dommen har han ønsket å komme i kontakt med psykisk helsevern for utredning og behandling,

f. Organiske årsaker må utelukkes.

Sjekkliste for psykopati

Sjekklisten er utviklet av den kanadiske professoren Robert D. Hare, og blir, sammen med andre metoder, brukt internasjonalt til å diagnostisere personer med psykopati.

OBS: Sjekklisten kan ikke brukes til å diagnostisere deg selv eller andre som psykopat.

Bare kvalifiserte fagpersoner kan bruke listen diagnostisk, og man skal bruke både intervju, journaler og andre opplysninger i arbeidet.

1. Glatthet/overflatisk sjarm
2. Selvsentrert/storhetsideer om egen verdi
3. Behov for nye impulser/lett for å kjede seg
4. Patologisk løgnaktighet/bedrageri
5. Bløffmakeri/manipulering
6. Manglende anger eller skyldfølelse
7. Manglende dybde av følelser
8. Ufølsomhet/mangel på empati
9. Parasittær livsstil
10. Oppfarende/dårlig kontroll over sinne
11. Promiskuøs seksuell adferd
12. Adferdsproblemer før fylte 12 år

og han har blitt henvist flere steder.

- Jeg har også møtt en psykolog som på generelt grunnlag har pratet litt med meg. Han tror ikke jeg har noen dyssosial personlighetsforstyrrelse, fordi jeg ikke passer inn i diagnosekriteriene. Han forklarte meg også at psykiatrien må tilpasses rettssystemets svart-hvitt-tenkning. Det er derfor handlingene, og ikke personene, blir diagnostisert, sier han.

Men hvordan kan man egentlig skille fryktelige handlinger fra gjerningsmannens personlighet?

- Kriteriene i diagnosen skal skille handling og person. Det er ikke alltid lett, for man skal huske på at man ikke trenger å være en gal person selv om man gjør en gal handling, sier professor i rettspsykologi ved NTNU i Trondheim, Kirsten Rasmussen.

Hun regnes som en av Norges fremste eksperter på psykopati, og peker på at slike trekk ikke er noen ny oppfinnelse.

- Folk har alltid vært klar over at det finnes folk som er hensynsløse, som mangler empati og som ikke føler skyld for handlingene sine, sier hun.

Hun forklarer at begrepet «psykopat» kommer inn under det vi kaller dyssosial personlighetsforstyrrelse i Norge.

- Vi har ingen egen diagnose som heter «psykopat» i dagens system. Men «dyssosial»-diagnosen fanger i stor grad opp de samme personene, sier Rasmussen.

Man regner med at rundt én prosent av befolkningen i Norge tilfredsstill kriteriene for en dyssosial personlighetsforstyrrelse. I fengslene er tallene mye høyere.

13. Manglende realistisk langtidsplanlegging

14. Impulsivitet

15. Uansvarlig foreldreadferd

16. Hyppige ekteskap/samboerforhold

17. Ungdomskriminalitet før fylte 15 år

18. Svikt ved prøvetid eller løslatelse

19. Manglende ansvar for egne handlinger

20. Flere typer lovbrudd blant følgende ti: innbrudd, ran, narkotika, frihetsberøvelse, mord (forsøk), ulovlig våpenbesittelse, seksuelle lovbrudd, grov uaktsomhet, bedrageri, flukt fra fengsel.

Kilde: Lærebok i psykiatri (Malt, Retterstøl og Dahl, 2003).

Andre med samme diagnose

Straffedømte som har fått diagnosen dyssosial personlighetsforstyrrelse:

* Flere ganger voldsdømte **Arfan Bhatti**.

* NOKAS-dømte **David Toska**.

* En av hovedpersonene bak drapene på Vollheim gård i Søndre Land i 2009, Knut Arne Thorstensen.

* Mannen som er dømt for drapet på Ann-Helen Karlsen ved Sola i Rogaland i 2005, **Helge Ivar Breland Pedersen**.

* 23-åringen som ble dømt for drapet på

- Men de fleste psykopatene er ikke i fengsel. De er andre steder, kanskje i forretningslivet, kanskje andre steder. Vi vet lite om disse såkalte «vellykkede psykopatene», de sklir unna oss. De vi finner, og de som får diagnosen, de har stort sett kommet til fengslene, sier hun.

Hun mener at det i utgangspunktet ikke er vanskeligere å stille en slik diagnose enn andre psykiske lidelser, men at utfordringene kan oppstå fordi spørsmålet om dyssosialitet så ofte dukker opp i strafferettslig sammenheng.

- Retten setter krav om klare kategorier: Enten har du diagnosen, eller så har du den ikke. Men mennesker kommer sjelden i svart-hvitt. De fleste av oss er i ulike gråtoner, og mange personlighetsforstyrrelser kan bestå av trekk vi inimellom har alle sammen, sier Rasmussen.

Det er likevel én spesiell utfordring med å diagnostisere noen som dyssosial. Psykopatstempelen bringer ikke så mange hyggelige assosiasjoner.

- En slik diagnose vil alltid være stigmatiserende for den det gjelder. Om man kaller det «psykopat» eller «dyssosial», så er det ikke en kompliment å få, sier Rasmussen.

Da NOKAS-dømte David Toska ble diagnostisert som dyssosial i 2005, la psykiaterne Karl Henrik Melle og Andreas Hamnes vekt på at Toska aldri hadde hatt et «normalt» liv uten kriminalitet.

- Toska har begått stadig mer alvorlig kriminalitet og ikke latt seg stoppe av de dommene han hittil har fått, sa Melle i sitt vitnemål.

På den positive siden fant de sakkyndige at Toska hadde skyldfølelse for det han har gjort, at han bryr seg om sine omgivelser og har støtte fra sin familie.

Marit Randsted Andreassen i Asker i 2010.

* 22-åringen som drepte Levi Sørensen i Kristiansand i 2010.

«Helikopterlegen»

* En anestesilege ved sykehuset på Elverum ble 23. oktober i fjor pågrepet mens han var på jobb ved Norsk Luftambulanses helikopterbase på Dombås.

* 39-åringen ble i Hedmarken tingrett i sommer dømt til ti års forvaring for å ha truet fem mindreårige jenter til å ha seksuell omgang med seg selv via mobiltelefonen, noe som ifølge loven er likestilt med voldtekt. Til sammen ble han dømt for å ha forledet 22 mindreårige jenter til å sende nakenbilder av seg selv.

* Han ble også dømt for å ha befølt en tretten år gammel jente på brystene mens hun lå i narkose på et operasjonsbord på Elverum sykehus.

* Videre ble han dømt for utpressing av 14 menn.

* Han anket dommen, og fikk tatt opp igjen tiltalepunktene som omhandler voldtekt og voldtektsforsøk.

* Ankesaken startet i Eidsivating lagmannsrett på Hamar 9. november. Juryen har kjent ham skyldig i tiltalen. Straffeutmåling i saken er ventet rett før jul.

- Det er ingen kald, beregnende psykopat vi har å gjøre med, konkluderte de.

Men diagnosen ble stående.

For Arfan Bhattis del ble den manglende evnen til å føle skyld trukket fram av de erfarne rettspsykiaterne Kjell Noreik og Jofrid Nygaard.

- Han lærer ikke av straff, han utviser grov likegyldighet overfor andres følelser og har manglende empati, mente de i sin rapport.

For å kvalifisere for en personlighetsforstyrrelse, må den forstyrrede adferden ha vart siden barndom eller ungdomstid, ifølge diagnosekriteriene. Arfan Bhatti kom ifølge rettspsykiaterne inn i det kriminelle miljøet allerede som 13-åring, og ble undersøkt psykiatrisk som 16-åring, etter en knivstikking.

- Det er høy risiko for at Bhatti i framtida vil begå nye kriminelle handlinger, sa psykiater Nygaard, og la til at Bhatti har «psykopatiske trekk».

Gjennom seks samtaler har «helikopterlegen» forklart seg for sine to sakkyndige. På denne tiden skal de to ekspertene kartlegge både om 39-åringen er strafferettslig tilregnelig, og om han har noen diagnoser som påvirker hans mentale tilstand.

Fordi de ennå ikke har vitnet i lagmannsretten, kan ikke de sakkyndige Setsaas og Nøttestad uttale seg i denne artikkelen. Heller ikke 39-åringens forsvarer, Harald Stabell, vil kommentere de sakkyndiges arbeid før denne delen av saken er behandlet i retten.

- Man kan jo nekte å la seg undersøke rettspsykiatrisk, men jeg tviler på at det er særlig hensiktsmessig. Så jeg har tenkt at jeg bare får prøve å være åpen og ærlig, og fortelle om meg selv til disse to mennene som skal bli kjent med meg på så kort tid, sier 39-åringen.

Han har svart på spørsmål om skyld, medfølelse og ansvar. Om han kunne tenke seg å kjøre racerbil eller hoppe i fallskjerm. Om seksuelle preferanser. Om barndom og oppvekst. Ett av kriteriene for å bli diagnostisert med en personlighetsforstyrrelse, er at den utilpassede adferden skal ha vart siden barndom eller ungdomstid.

- Jeg mener at jeg har hatt en fullstendig kjedelig barndom i denne

sammenhengen. Eller, «kjedelig» er feil ord, jeg har hatt det moro, men jeg har ikke vært i slåsskamper eller vært en pøbel. Mobbing var aldri noe tema, verken den ene eller den andre veien. Jeg satt helst foran i klasserommet og gjorde det vel egentlig ganske bra. Jeg spilte i korps i fem år, og vanket med de samme vennene til jeg flyttet utenlands for å studere, sier han.

Tingrettsdommen nevner heller ingenting om tidligere kriminelle handlinger eller adferdsforstyrrelser. Det dommeren trekker fram som avgjørende for forvaringsspørsmålet, er blant annet 39-åringens «kolossale intensitet», med flere hundre sms-er til enkelte av ungjentene.

Videre mente retten at 39-åringen bare i liten grad har erkjent skyld for handlingene han er dømt for, og dessuten «i liten eller ingen grad har tilkjennegitt forståelse eller følelser for lidelsene han har påført unge jenter».

- Har du empati med ofrene dine i dag?

- Ja. Jeg synes så synd på dem. Tidlig i politiavhørene fortalte jeg at jeg ønsket å snakke med de forskjellige jentene, og beklage det jeg hadde gjort, men det var det naturlig nok ikke anledning til. Jeg vet ikke om de ønsker en beklagelse fra meg, men om de gjør det, så skal de vite at jeg virkelig er lei meg. I rettsalen har jeg, med all gru, fått innblikk i hvor vanskelig mange av jentene har hatt det, med utrygghet, skamfølelse og frykt, og det gjør meg uendelig vondt. Der fikk jeg også muligheten til å snakke til jentene som vitnet, og beklage all smerten jeg har forårsaket. Selv om det sikkert ikke hjelper dem, så følte det godt.

Bistandsadvokaten til de unge ofrene, Inger Johanne Reiestad Hansen, ønsker ikke å kommentere saken.

- Er du en psykopat?

39-åringen stirrer i bordplata i Hamar fengsel.

- Du må nesten stille det spørsmålet til familien min og til kollegene mine. Jeg har vært samboer i ti år, jeg har en sønn på fem år. Både samboeren min, foreldrene mine og svigerforeldrene mine støtter meg. De tar avstand fra det jeg har gjort, men de støtter meg. Som anestesilege har jeg drevet med lagarbeid. Jeg tror ikke en psykopats splitt- og hersketeknikker og manipulering hadde fungert særlig bra på operasjonsstua. For ikke å snakke om i det tette samarbeidet en finner i et mannskapet på et ambulanshelikopter. Her handler det om å gjøre andre bedre, slik at hele laget forbedres, sier han, og legger til:

- Jeg føler ikke selv at jeg er en psykopat. Men jeg har gjort noe fryktelig galt, og jeg vet at jeg aldri skal gjøre noe slikt igjen, sier han.

Både svigermor og svigerfar stilte opp i retten for å vitne for 39-åringen. «Snill, omtenksum, aldri sint», det var skussmålet han fikk. I tingretten fortalte hans overordnede på sykehuset om en godt likt og dyktig kollega.

Han lener seg tilbake, tenker litt.

- Men nettopp dette jeg forteller nå, viser at jeg er bondefanget. Venner, familie og kollegaer kan komme i retten og si at jeg er en normal person. Men da står ekspertene i andre enden og sier: «Dette er helt typisk for dys sosiale personer. Omgivelsene sier positive ting fordi tiltalte har manipulert dem». Det blir galt uansett.

- Han har litt rett i det, samtidig som han tar litt feil, sier leder for psykologteamet for de forvaringsdømte på Ila fengsel og forvaringsanstalt og mangeårig leder av Den rettsmedisinske kommisjon, Randi Rosenqvist.

Hun gir 39-åringen rett i at det er nærmest umulig for en rettspsykiater å «bevise» at en diagnose er riktig.

- Det eneste man har juridiske bevis for i en rettssal, er hva han har gjort. Så må man analysere disse handlingene nøye, og prøve å begrunne hvordan handlingene kan ses på som uttrykk for tanker og følelser, sier Rosenqvist.

Hun har jobbet tett på personer med psykopatiske trekk i snart 35 år, og sier at de aller fleste nekter for å ha diagnosen selv.

- De syns stort sett at dette ikke stemmer. «Det er bare psykiaterne som mener dette», sier de. Men når vi legger til side selve diagnosen, og begynner å snakke med dem om hvilke problemer de har opplevd i livet, så føler mange seg truffet likevel, sier Rosenqvist.

Blant de 120 innsatte på Ila, har rundt halvparten blitt diagnostisert med alvorlige personlighetsforstyrrelser.

I behandlingen ligger fokuset på å finne personenes sterke sider og beskyttende faktorer.

- Dette er personer som ofte har veldig rigide måter å tolke verden og reagere på. Vår oppgave blir å gi dem alternative tanke- og

handlingsmønstre, slik at de kan gjøre litt færre dumme ting.

Men lang erfaring i bransjen har gjort Rosenqvist bevisst på hvor ambisjonsnivået bør ligge.

- Hvis man som behandler kan være tilfreds med å gjøre ting litt mindre ille, så kan man bli fornøyd i jobben. Men man kan ikke ta sikte på å helbrede.

- Vi sier gjerne at vi ikke kan behandle psykopati, men vi kan behandle psykopaten - og hjelpe ham til å gjøre mindre skade. Det ser ikke så lyst ut, men vi øyner noe framskritt, sier Kirsten Rasmussen.

Årsaken til at det er nærmest umulig å gjøre en psykopat frisk, er at forstyrrelsen trolig skyldes en funksjonssvikt i enkelte hjernestrukturer. Dette har man funnet ved hjelp av hjerneskaning.

- Man ser for seg en genetisk og biologisk sårbarhet som utvikler seg i samspill med miljøet. Det betyr at man trolig kan unngå at psykopati utvikler seg, eller i alle fall gjøre lidelsen lettere, med et positivt miljø, selv om det biologiske er på plass.

Oppvekstmiljø kan altså være en avgjørende faktor når en psykopat skapes. Men:

- Man tror ikke bare miljøet kan skape en psykopat. Det biologiske må ligge til grunn. Vi må huske på at det går forbausende bra med de fleste som vokser opp i dårlige hjem, sier Rasmussen.

Hun mener man, til tross for dårlige prognoser, må forsøke å behandle.

- Det er få sykdommer som skaper så mye lidelse for andre mennesker. En psykopat skaper mange ofre rundt seg. Derfor mener jeg at vi ikke har lov til ikke å prøve å behandle dem, sier Rasmussen.

Politiet må også forholde seg til personer som har fått diagnosen dyssosial personlighetsforstyrrelse. Men hvordan greier man å avhøre en person som lyver, manipulerer og legger skylda på andre?

- Det har kommet forslag om egne avhørsteknikker for psykopater. Men i det norske politiet avhører vi alle etter de samme prinsippene om tillit, respekt og empati, uansett hvilken diagnose de har, eller hva de har gjort, sier Norges fremste ekspert på avhørsteknikk, politioverbetjent i Oslo-politiet Asbjørn Rachlew, som også har vært svært sentral i avhørene av Anders

Behring Breivik.

Han mener det er viktig at avhørsledere har kunnskap om diagnoser som personlighetsforstyrrelser, for å forstå bedre hvordan verden ser ut fra den andres perspektiv.

- Vi må prøve å forstå hvordan denne typen mennesker tenker, sier Rachlew.

Noen kommer med konspirasjonsteorier, andre er mest opptatt av å skryte av seg selv og legge skylden på andre.

- Hvis vedkommende ønsker å bruke tiden på å snakke om hvor fantastisk han selv er, så får han bare fortelle det. Det vil da bli klart for alle som leser avhøret at personen ikke har kontakt med den verdenen vi andre lever i, sier Rachlew.

Er en vanlig fengselsstraff nok for «helikopterlegen»? Eller må han spærres inne på ubestemt tid, i samfunnets forvaring, fordi han har en syk personlighet og dermed er i stor fare for å begå nye lovbrudd? Det skal avgjøres når Eidsivating lagmannsrett samles i midten av desember.

Det som kan bli avgjørende for hvor Hamar-legen befinner seg om ti år, kanskje også om 20 år, er konklusjonen fra tre menn uten dommerkappe. I tingrettsdommen var det diagnosene og risikovurderingen fra rettspsykiaterne som ble brukt som argumenter for forvaringsstraff.

- Hvordan har året etter pågripelsen forandret deg?

- Vel, det har vært en selvbildejustering av de sjeldne...

39-åringen stopper opp.

- Det er klart jeg er forandret. Alt er satt i perspektiv. Det eneste som virkelig betyr noe i livet, er familien. Mitt eneste ønske for framtida er å få en ny sjanse til å leve et godt liv med dem. •

magasinet@dagbladet.no

Professor i rettspsykologi Kirsten Rasmussen svarer på dine spørsmål om dyssosial personlighetsforstyrrelse og psykopati på Dagbladet.no mandag 5. desember klokka 9.

I dag klokka 09:00 svarer Professor i rettspsykologi Kirsten Rasmussen på spørsmål fra deg

Takk for ditt spørsmål!

Tittel:

Spørsmål:

Navn:

Epost:

Send inn
